

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Els textos de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians per a l'any 2014 han estat preparats per un grup de representants de diverses parts del Canadà reunit pel "Canadian Centre for Ecumenism and the Prairie Centre for Ecumenism" i, finalment, elaborats per un comitè internacional nomenat pel Consell Pontifici per a la promoció de la unitat dels cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies. La versió de l'original anglès i adaptació al català és del Centre Ecumènic de Catalunya. Veg. http://www.vatican.va i wcc-coe.org
Títol	TEXTOS PER A LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT CRISTIANA I PER A TOT L'ANY 2014 ¿És que el Crist està dividit? (1Co 1,13) Preparats i publicats conjuntament pel Pontifici Consell per a la promoció de la Unitat Cristiana i per la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies
Data	3r. Trimestre 2013
Font	Oikumene. Circular del Centre Ecumènic de Catalunya, N.S. n° 96
Publicat	16 de gener 2014

39

Riera de sant Miquel, 1 bis – 08006 Barcelona - Tel. 932174174 – 932060279 – Fax 932049905
 Correu-e: centreecumenic@gmail.com – Pàg. web: <http://www.centreecumenic.cat>

N.S. n.96
 3r trim. 2013

TEXTOS PER A LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT CRISTIANA I PER A TOT L'ANY 2014

¿És que el Crist està dividit? (1Co 1,13)

Preparats i publicats conjuntament
**pel Pontifici Consell per a la promoció de la Unitat Cristiana
 i per la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies**

INTRODUCCIÓ AL TEMA PER A L'ANY 2014

1. Els canadencs vivim en un país marcat per la diversitat de llengües, de cultures i, fins i tot, de condicions climatològiques; un país, així mateix, divers respecte a l'expressió de la fe cristiana. Vivim en la diversitat, però som fidels al desig de Crist d'unitat dels seus deixebles. En reflexionar sobre la provocadora qüestió de Pau, de la seva primera carta als corintis: “¿És que el Crist està dividit?”, des de la fe que professem, hem respost “No!”, tot i l'espectacle que oferim amb les nostres comunitats eclesials escandalosament dividides. La primera carta als corintis ens emmena vers el camí pel qual podem valorar i acollir els dons dels altres, fins i tot, a desgrat de les nostres divisions; i això, és clar, ens mou a treballar per la unitat.

2. Canadà és conegut arreu per l'esplendor natural de les seves muntanyes, boscos, rius, llacs, camps de blat immensos i costes en tres oceans. La nostra terra s'estén de l'Atlàntic al Pacífic i de la frontera amb els Estats Units fins al pol nord. És una terra rica en agricultura i recursos naturals. Canadà és també una terra de gent diversa: indígenes, pobles de l'Àrtic (*Inuits*), mestissos i nouvinguts de tot el món establerts aquí. Tenim dues llengües oficials, el francès i l'anglès, i canadencs que mantenen encara l'herència cultural i lingüística de les seves pàtries d'origen. Les nostres divisions socials i polítiques sovint giren al voltant de les peculiaritats lingüístiques, culturals i regionals, tot i que maldem per fer-nos amb la manera d'agermanar les diferències nacionals i aconseguir una sana diversitat canadenca. No pocs cristians, immersos en aquest context multicultural, han configurat models particulars de culte i de servei ministerial. La carta de Pau s'adreça a nosaltres, en la nostra diversitat, i ens invita a adonar-nos que, com a Església, no vivim aïllats o confrontats els uns amb els altres, ans invitats a reconèixer la nostra interconnexió amb tots els qui invoquen el nom del Senyor.

3. En el passatge escripturístic triat per a la nostra reflexió enguany, Pau inicia la seva carta als corintis amb una entrada solemne. Com una obertura d'òpera o com el moviment inicial d'una simfonia, aquest passatge toca temes que s'anticipen a allò que després ha de venir. Hi ha tres moviments en el text. Tots tres compten amb un bon fonament i són alhora un repte per a les nostres reflexions de cristians que viuen i treballen junts en l'Església i la societat.

4. En el primer moviment (1,1-3), Pau, amb el seu company Sòstenes - com una petita però autèntica comunitat de dos -, s'adreça a una comunitat, la dels cristians de Corint, més extensa i activa. Escriu als cristians de Corint com a "Església de Déu", no com a qualsevol grup local, ans com a part de l'Església en el món en la seva expressió més plena. Pau recorda que ells són un poble "cridat": "cridat per ser sant", no aïllat o per ell mateix, ans "juntament amb tothom que, onsevulla que sigui, invoca el nom de nostre Senyor Jesucrist, Senyor de tots, d'ells i nostre". Ben entès que la darrera expressió podria també ser traduïda com "de tots, en el seu lloc i en el nostre". Ells són autènticament Església de Déu i ho són més si viuen units amb tothom qui invoca el nom del Senyor, cadascú a la seva manera i des del seu lloc. Pau, com sol fer sempre en les seves cartes, amplia la seva usual i significativa salutació de gràcia i de pau de Déu. En el llenguatge de Pau, el mot "gràcia" recorda la bondat i els dons de Déu en Crist per a nosaltres a fi que visquem agraïts a Déu i generosos envers els altres. La seva "pau" per a nosaltres, en la seva plenitud i reciprocitat, és comunió (*koinonia*) en Déu.

5. On descobriu la gràcia i la pau de Déu en la vostra Església local, en la vostra comunitat de subjecte ampli, en el vostre país? Com podeu superar la sol·licitud per la vostra comunitat immediata i mirar per la comunitat de tots els cristians del món?

6. En invitar la comunitat de Corint a la tasca, Pau inicia el següent moviment del text (1,4-9) donant gràcies per "la gràcia de Déu que ha estat regalada" als corintis "en Crist Jesús". No es tracta d'una simple formalitat, ans d'una joia genuïna, atesos els dons que Déu ha concedit a aquesta comunitat. Pau vol assegurar-los que "en tot han estat enriquits en Ell... de tal manera que no els manca cap do espiritual". Poden tenir la certesa que seran forts fins al final, i que "Déu és fidel". Déu ens crida a viure en comunió (*koinonia*) amb el seu Fill, sense excloure les implicacions socials i espirituals que se'n deriven per a les nostres esglésies i pobles.

7. Com a cristians canadencs hem de reconèixer que no sempre hem estat promptes a alegrar-nos pels dons de Déu presents en altres comunitats cristianes. Llegint el text de Pau amb esperit ecumènic, comprenem que hem d'alegrar-nos sincerament de la manera com Déu beneeix altres cristians i altres pobles. Els primers en portar la fe cristiana al Canadà sovint van menystenir els dons i les aportacions dels pobles indígenes; no s'adonaren de les benediccions que Déu obrava a través d'ells.

Hem d'estar agraïts per la diversitat de pobles i d'expressions de fe existents al nostre país. Tot i que la nostra història ens mostra no pas pocs exemples segons els quals uns i altres no hem viscut amb mutu respecte i suport, sabem que Canadà s'ha construït sobre la cooperació i la recerca de la pau entre nosaltres i el món sencer. La nostra satisfacció per les benediccions del món natural, com a regals de Déu, fa que sovint les donem per garantides i per això ens costa de trobar l'equilibri entre prosperitat i responsabilitat a propòsit dels béns materials. També ens escarrassem per fer prevaldre els valors dels quals ens vantem com a canadencs. Com a cristians i com a Església som cridats a beneir els dons de Déu en els altres i a produir-nos per igual amb agraïment i sol·licitud pel país i per tot el món.

8. Quins són els motius pels quals doneu gràcies a la vostra església, a la vostra comunitat i al vostre país? Com heu fet l'experiència dels dons espirituals i/o materials de Déu entre cristians o altres membres de la vostra comunitat?

9. En el tercer moviment (1,10-17), Pau s'adreça als corintis amb paraules fortes perquè amb el seu capteniment han distorsionat l'evangeli i trencat la unitat de la comunitat: "Jo sóc de Pau, jo, d'Apol·lo, jo, de Cefes". Ni els mateixos que invoquen el nom de Crist com el seu Cap són mereixedors de l'aprovació de Pau, perquè se serveixen del nom de Crist per

distanciar-se dels altres germans de la comunitat. No podem invocar el nom de Crist per aixecar muralles entorn nostre, perquè el seu nom és creador d'amistat i d'unitat, mai de divisions. “¿És que el Crist està dividit?” Pau no s'oposa a la configuració de comunitats entorn d'un liderat fort, admès que la comunitat ha de trobar la seva identitat fonamental en Crist: “És Pau qui ha estat crucificat per vosaltres? ¿O heu estat batejats en nom de Pau?” La gent de Cloe s'ha adonat com havien anat les coses entre ells, ho han vist clar.

10. És en aquest estat de divisió que Pau crida a caminar junts i “a mantenir-se units en un mateix esperit i un mateix pensament”. Exhorta els seus lectors i els corintis “a viure en harmonia”. Pau pensa que tots celebraran el culte i actuaran d'igual manera? No. Aquests versets no volen marginar el mestratge de Pau, d'Apol·lo o de Cefes. Fonamentats en Crist som cridats a donar gràcies pels dons de Déu que els altres, els que no pertanyen al nostre grup, aporten a la missió comuna de l'Església. Honorant els dons de Déu en els altres ens acostem més a la fe i la missió i definitivament ens encaminem vers la unitat per la qual Crist pregà, amb el degut respecte a la diversitat de culte i de vida.

11. Pau subratlla dos elements centrals dels deixebles que fonamentalment ens uneixen a Crist: el baptisme i la creu de Crist. No és pas en nom de Pau que hem estat batejats i no és pas ell que fou crucificat per nosaltres; la nostra unitat és en Crist i és de Crist que ve la nostra vida i la nostra salvació. Tots nosaltres som part d'un o altre grup i és a partir de la nostra església local que creixem en la fe i ens produïm com a deixebles de Jesús. Allò que deduïm tant per Pau com per nosaltres, no és solament que pertanyem a una església particular. El nostre objectiu és per damunt de tot la proclamació de la bona notícia, l'evangeli autèntic al qual hem respost amb joia i fe. Avui hem de compartir aquest missatge amb el món. La conclusió de Pau demana que ens preguntem si uns i altres compartim la bona notícia de Crist o si, en nom de Crist, som transmissors de divisió, la qual cosa seria igual, per dir-ho amb les paraules de Crist, com reduir a no res la creu Crist.

12. Com a cristians canadencs comptem amb una història densa de cooperació i suport mutu. Trobem exemples en la nostra història d'esforç comú, de ministeris compartits i fins i tot d'unió d'Esglésies. On la veritable unitat de les Esglésies no ha estat possible, sovint hem establert acords comuns i compartit ministeris que testimonien la nostra creixença en la unitat de Crist. Les nostres Esglésies han actuat juntes en iniciatives relatives a la pobresa i la justícia social, i, també juntes, moltes de les nostres Esglésies han assumit responsabilitats respecte a les actituds gens evangèliques quant als pobles indígenes en el nostre país. Però, tot i aquests moviments encoratjadors vers la unitat que Crist desitja, continuem mantenint les divisions i, doncs, la desunió que distorsiona la nostra proclamació de l'evangeli.

13. També nosaltres sentim la veu de la gent de Cloe. És gràcies al lideratge de Cloe que aquest grup identifica i clarifica els conflictes i divisions de l'església de Corint. Necessitem aquest lideratge de reconciliació i d'unitat de dones i d'homes de totes les Esglésies. Donant veu a aquests testimoniatges ens acostarem més i més a l'ideal de Pau d'una comunitat “d'un mateix esperit i d'un mateix pensament en Crist”.

14. *Què feu per discernir que vosaltres i la vostra església teniu el mateix esperit i el mateix pensament de les altres esglésies? Pel que concerneix la valoració de les diferents formes de celebració del culte entre les esglésies del vostre país, com, a través del vostre interès, aporteu fruits per assolir la desitjada unitat visible dels cristians? Quina missió comuna podeu compartir amb els altres cristians per ajudar el món a fer un lloc millor per als altres?*

15. Per concloure, si som conscients de les benediccions i dons que Déu ha fet al nostre país i als nostres pobles, comprendrem que hem de tractar-nos els uns als altres i, així mateix, la terra on vivim, amb dignitat i respecte. Aquest reconeixement, de confessió i penediment, ens ha fet buscar nous i sostenibles camins de vida sobre la terra. Ens ha fet comprendre que Déu ens ha beneït tots i que cap grup pot decidir com usar els recursos a l'abast sense escoltar i atendre les veus de tots els ciutadans canadencs.

REFLEXIONS I PREGÀRIES BÍBLIQUES PER ALS VUIT DIES

Dia 1r

Junts... som cridats a ser sants

Ex 19,3-8 Sereu per a mi un reialme sacerdotal i una nació santa
 Sl 95,1-7 Nosaltres som el poble que ell pastura, el ramat que ell mateix guia
 1Pe 2,9-10 Vosaltres que en altre temps no éreu cap poble, ara sou el poble de Déu
 Mt 12,46-50 El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare

Tres punts de reflexió

Junts som cridats en nom del Senyor a ser sants “santificats en Jesucrist”(1Co 1-2). El llibre de l'Èxode descriu l'aplec del poble de Déu com un bé preciós, un reialme sacerdotal i una nació santa.

En 1Pe, la nostra condició de membres de la comunió dels sants és inherent a la crida que Déu ens fa com a llinatge escollit, casa reial, comunitat sacerdotal, poble que Déu s'ha reservat. Amb la crida hi és associat també el mandat de proclamar la grandesa de l'acció de Déu que ens allibera de les tenebres i ens introdueix a la llum.

En Mt, a més, descobrim que, puix que som comunió dels sants, la nostra unitat en Jesucrist s'estén més enllà de la nostra família, del nostre clan o de la nostra classe social, car és junts que preguem per la unitat i cerquem de fer la voluntat de Déu.

Qüestions

- Què significa l'expressió “comunió dels sants” segons la vostra tradició eclesial?
- Per quins camins ser “nació santa” ens porta a superar les nostres visions locals?

Pregària

Déu de misericòrdia, juntament amb tothom que invoca el vostre nom, en la nostra desunió, hem escoltat la vostra crida a ser sants; tot i ser llinatge escollit, casa reial i comunitat sacerdotal. Pel poder del vostre Esperit Sant, junts feu-nos comunió dels sants i doneu-nos fortalesa per acomplir la vostra voluntat i proclamar la grandesa de la salvació de Crist Jesús nostre Senyor. Amén.

Dia 2n Junts... donem gràcies pels dons del Senyor en tothom

Dt 26,1-11	El Senyor ens va fer sortir d'Egipte
Sl 100	Doneu gràcies al Senyor, enaltiu el seu nom
Fl 1,3-11	Dono gràcies al meu Déu cada vegada que us recordo
Jn 1,1-18	La gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist

Tres punts de reflexió

En el llibre del Deuteronomi, la gratitud és una manera de viure profundament conscients que Déu és present en nosaltres i en el nostre entorn. Una actitud que ens fa capaços de donar-li gràcies i de reconèixer que Déu actua amb la seva gràcia, vivent en uns i altres i en tots els poble d'arreu de la terra. La joia provinent d'aquesta gràcia és tan gran que engloba fins "els estranys que viuen entre nosaltres".

En un context ecumènic, la gratitud ens disposa a alegrar-nos pels dons de la gràcia de Déu presents en altres comunitats cristianes; una actitud que obre la porta a compartir ecumènicament els dons i a aprendre els uns dels altres.

Tot en la vida és do de Déu, des de la creació fins al moment que Déu es fa carn en la vida i l'obra de Jesús, incluisi el moment present de la nostra vida. Donem gràcies a Déu pels dons de gràcia i de veritat concedits en Jesucrist, manifestats en nosaltres i en les nostres esglésies.

Qüestions

- Quins són els dons de Déu procedents d'altres tradicions eclesials dels qual ens beneficiem en les nostres comunitats?
- Per quins camins els cristians de diferents tradicions poden acollir i compartir millor la diversitat de dons que Déu ens concedeix a cadascú de nosaltres?

Pregària

Déu de misericòrdia, us donem gràcies pels dons de la vostra gràcia que descobrim en la nostra pròpia tradició i en la tradició de les altres esglésies. Per la gràcia del vostre Esperit Sant feu que la nostra gratitud creixi en trobar-nos uns i altres i fer l'experiència del do de la unitat per nous camins. Us ho demanem per Jesucrist, nostre Senyor. Amén.

* * *

Dia 3r Junts... cap do espiritual no ens fa falta

Jb 28,20-28	Venerar el Senyor és la saviesa
Sl 145,10-21	Tan bon punt obres la mà, sacies de bon grat tots els vivents
Ef 4,7-13	Cada un de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura del do de Crist
Mc 8,14-21	Per què discutiu que no teniu pans?

Tres punts de reflexió

A Job tot el que tenia li ha estat sostret, però es manté ferm en el temor de Déu; aquesta és la seva saviesa. Com a germans i germanes en Crist, tot i que empobrits a causa de les nostres

divisions, hem estat afavorits amb gran abundància i diversitat de dons espirituals i materials per tal d'edificar el seu cos.

Com sigui, a desgrat de les promeses de Déu i de la vida i l'amor generós de Jesús, com els deixebles en l'evangeli de Marc, sovint oblidem que tenim a disposició una gran riquesa; ens dividim i ens proveïm, parlem i actuem com qui no té pa.

Crist no ha estat dividit: junts disposem abastament de dons per compartir amb uns i altres i "amb tot ser vivent".

Qüestions

- En què hem oblidat l'abundància dels dons de Déu i ens hem lamentat que "no tenim pa?"
- De quina manera podem compartir millor els dons espirituals i materials que ens han estat confiats per compartir-los amb els altres?

Pregària

Déu fidel, magnànim i generós, us beneïm per tots els dons espirituals que ens heu atorgat i necessitem per aconseguir plenament la mesura de la talla de Crist: la saviesa, l'esperit de servei, el pa. Ajudeu-nos a esdevenir signes de l'abundància dels vostres dons, aplegats en la unitat, a fi que puguem transmetre els beneficis del vostre regne on hi ha sofriment i nuesa. Plens del vostre Esperit Sant, us ho demanem en nom de qui ens ha ofert el pa de la seva vida trencada per nosaltres, ara i per sempre. Amén.

* * *

Dia 4rt Junts... afirmem que Déu és fidel

Lm 3,19-26 La seva pietat no s'esgota
 Sl 57,7-11 Arriba als núvols la seva lleialtat
 He 10,19-25 Déu compleix fidelment les seves promeses
 Lc 1,67-75 Ha visitat el seu poble i l'ha redimit

Tres punts de reflexió

La unitat del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant estretament ens acosta a l'amor de Déu tot invitant-nos a prendre part en la seva obra d'amor, de misericòrdia i de justícia en el món. La misericòrdia i la justícia en Déu són inseparables; es troben juntes en l'amor etern que Déu ha manifestat en fer l'aliança amb nosaltres i amb tota la creació.

Zacaries, esdevingut pare, testimonia que la misericòrdia de Déu es manifesta en l'acompliment de les seves promeses a favor d'Abraham i dels seus descendents. Déu és fidel a la seva aliança santa.

En continuar pregant per la unitat de l'Església, no hem de deixar de trobar-nos i encoratjar-nos els uns als altres tot estimulant-nos en l'amor i en les bones obres; així afirmem que "Déu és fidel".

Qüestions

- En què heu comprovat la fidelitat de Déu en la vostra vida i en la vida de la vostra comunitat al llarg d'aquest any passat?
- Per quins camins la fidelitat de Déu ens encoratja a seguir treballant per la unitat cristiana?

Pregària

Déu fidel, us donem gràcies pel vostre amor etern i per la vostra fidelitat que s'eleva per damunt dels núvols. En esperar amb joiosa esperança, treballant i pregant junts per la unitat visible de la vostra Església, feu-nos confiar plenament en les vostres promeses. Us fem aquest prec per Jesucrist, nostre Senyor, en el poder de l'Esperit Sant, Déu, ara i per tots els segles. Amén.

* * *

Dia 5è

Junts... som cridats a la comunió

Is 43,1-7 Jo sóc amb tu
 Sl 133 Que n'és de bo i agradable, viure tots junts els germans!
 1Jn 1,3-7 Estem en comunió els uns amb els altres
 Jn 15,12-17 A vosaltres us he dit amics

Tres punts de reflexió

Som cridats a la comunió amb Déu el Pare i amb el seu Fill, Jesucrist, i l'Esperit Sant. En acostar-nos estretament a Déu U i Tri, ens acostem així mateix els uns als altres en la unitat cristiana.

Crist ha iniciat un canvi en les nostres relacions anomenant-nos amics i no servents. En resposta a aquesta relació d'amor, som cridats a passar de les relacions de poder i domini a les relacions d'amor dels uns pels altres.

Responent a la invitació de Jesús, testimoniem l'evangeli tant prop dels qui encara no n'han sentit parlar com dels qui ja l'han rebut. Aquesta proclamació entranya la comunió amb Déu i amb tots els qui l'acullen.

Qüestions

- De quina manera experimenteu la crida a la comunió amb Déu?
- Per quins camins Déu us crida a la comunió amb els altres dins i fora de la vostra Església?

Pregària

Pare, Déu d'amor, ens heu cridat a la comunió amb el vostre Fill i ens heu escollit per donar fruit a través del nostre testimoniatge evangèlic. Per la gràcia del vostre Esperit, feu-nos capaços d'estimar-nos els uns als altres i de continuar units a fi que la nostra joia sigui completa. Amén.

Dia 6è Junts... ens esforcem per estar d'acord

Jt 4,1-9 Hi aniré si tu véns amb mi
 Sl 34,1-14 Busca la pau, procura aconseguir-la
 1Co 1,10-15 Estigueu ben units en un sol pensament i en sol parer
 Lc 22,24-30 Hi hagué entre ells una disputa

Tres punts de reflexió

La desunió descrita en 1Co 1,12-13 comporta una greu distorsió de l'evangeli, en mina el missatge. Reconèixer el conflicte i la divisió, com ho féu la gent de Cloe, és el primer pas per instaurar la unitat.

Les veus, com les de Dèbora i Cloe, enmig del poble de Déu en temps de conflicte i divisió, són veus profètiques; ens interpel·len per tal que ens reconciliem. Veus com aquestes empenyen el poble a estrènyer els llaços de la unitat i actuar.

Quan fem tot el possible per viure units, un sol pensament i un sol parer, com escriu el salmista, som fidels a la crida, busquem el Senyor i la seva pau.

Qüestions

- Recordeu alguna ocasió en què la denúncia profètica d'un desacord eclesial s'hagi situat a l'origen d'un esforç renovat vers la unitat més gran?
- Quines són les qüestions que continuen dividint-nos com a cos ecumènic? Quins passos caldria fer per una més gran unitat?

Pregària

Déu d'amor, vós ens feu la gràcia de testimonis profètics en situacions de conflicte i divisió. Quan us cerquem, Senyor, envieu-nos el vostre Esperit Sant, que ens faci instruments de reconciliació, units, un sol pensament i un sol parer. Us ho demanem per Jesucrist nostre Senyor. Amen.

* * *

Dia 7è Junts... pertanyem a Crist

Is 19,19-25 El Senyor els enviarà un salvador
 Sl 139,1-12 On aniria lluny del vostre esperit?
 1Co 12,12-26 Quan un membre sofreix... Quan un membre és honorat...
 Mc 9,38-41 Qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres

Tres punts de reflexió

Isaïes anuncia un dia en què els egipcis i els assiris, amb Israel, adoraran junts com a poble de Déu. La unitat cristiana és part del disseny de Déu; tota la humanitat s'ha de reunir amb el cosmos. Nosaltres preguem pel dia en què junts adorarem en una mateixa fe i en una mateixa comunió eucarística.

Els dons de les diverses tradicions eclesials són per a nosaltres benedicció. En reconèixer-los en uns i altres assumim el compromís de la unitat visible.

El nostre baptisme ens uneix en un sol cos en Crist. En valorar les nostres esglésies particulars, Pau ens recorda que tothom que invoca el nom del Senyor està en Crist i en nosaltres, ben entès que tots som un sol cos. A ningú no podem dir: “No em fas cap falta”.

Qüestions

- Quins són els signes de la “pertinença a Crist”?
- En quin sentit es pot utilitzar l’expressió “jo pertanyo a Crist” per dividir els cristians en lloc d’unir-los?

Pregària

Oh Déu, us donem gràcies perquè beneïu tots i cadascun dels membres del cos de Crist amb els dons del vostre Esperit. Ajudeu-nos a sostenir-nos els uns amb els altres, a respectar les nostres diferències i a treballar per la unitat de tots els qui arreu del món invoquen Jesús com a Senyor. Amén.

* * *

Dia 8è

Junts... proclamem l’evangeli

Is 61,1-4	L’Esperit del Senyor m’ha enviat a portar la bona nova
Sl 145,1-7	Que a cada generació us lloïn pel que heu fet
1Co 15,1-8	Us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo havia rebut
Lc 4,14-21	Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d’escoltar

Tres punts de reflexió

Els cristians proclamem junts de nou la bona notícia profetitzada per Isaïes, acomplerta per nostre Senyor Jesucrist, predicada per l’apòstol Pau i rebuda per l’Església. Amb el degut respecte per les nostres diferències i especificitats de les denominacions a les quals pertanyem, mai no hem de perdre de vista que hem rebut el mandat comú de proclamar l’evangeli de Jesucrist.

Pau és enviat “a anunciar l’evangeli, sense recórrer a un llenguatge de savis. perquè la creu de Crist no perdi la seva força”(1 Co,1,17). El camí de la unitat es troba en la potència de la creu.

L’evangeli que proclamem esdevé tangible i rellevant per a nosaltres quan aportem el nostre testimoni a l’obra de Jesucrist a través de les nostres pròpies vides i les vides de les nostres comunitats cristianes.

Qüestions

- En quins aspectes l’”evangeli” que heu rebut va inseparablement unit a la seva transmissió històrica i cultural?
- Heu trobat obstacles per la unitat en aquest sentit?

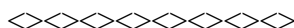
- De quina manera la més plena unitat en Crist pot fer-nos millors testimonis de l'evangeli que hem rebut?

Pregària

Deu de misericòrdia, vós heu enviat el vostre Fill Jesucrist amb el poder de l'Esperit Sant per redimir el vostre poble. En la nostra diversitat uniu-nos a fi que puguem afirmar i proclamar junts la bona notícia de la vida, mort i resurrecció de Crist en un món necessitat del seu evangeli. Amén.

.....

Els textos de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians per a l'any 2014 han estat preparats per un grup de representants de diverses parts del Canadà reunit pel "Canadian Centre for Ecumenism and the Prairie Centre for Ecumenism" i, finalment, elaborats per un comitè internacional nomenat pel Consell Pontifici per a la promoció de la unitat dels cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies. La versió de l'original anglès i adaptació al català és del Centre Ecumènic de Catalunya. Veg. <http://www.vatican.va> i wcc-coe.org

Un llibre ben actual en la commemoració dels 50 anys del Concili Vaticà II:

Henri DE LUBAC, *Paradoxa i misteri de l'Església* (Clàssics cristians del segle XX 14), Barcelona, Ed. Pòrtic - Facultat de Teologia de Catalunya 2013.

**XVII TROBADA INTERCOMARCAL
DEL CENTRE ECUMÈNIC DE CATALUNYA**
pregària – informació – reflexió – propostes

Alcanar (El Montsià)
Dissabte, 26 d'octubre de 2013

Tema: *La resposta ecumènica de les Esglésies, pot esperar?*
(II part)

Inscripcions i coordinació: 932060279

Amb el suport de:

